

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.V.37.825/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
Dr. Demjén Péter bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró

Az I. rendű felperes: felperes1 (cím1)

A II. rendű felperes: felperes2 (cím1)

A felperesek képviselője: jogi képviselő1 ügyvéd (DRVD Ügyvédi Társulás; cím2)

Az alperes: Fejér Vármegyei Kormányhivatal (cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Molnár Tibor Károly kamarai jogtanácsos

A felperesi érdekelt: érdekelt1 (cím4)

A per tárgya: gázszerelési kiviteli terv felülvizsgálata tárgyú közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperesek

A felülvizgálni kért határozat: Veszprémi Törvényszék
103.K.701.282/2023/18/II. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperesek felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati ügy előzménye, a tényállás, és a keresetlevél

[1] A felperesek 1/2-1/2-ed arányú tulajdonát képezi a helység1 helyrajzi szám1 hrsz-ú ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan). A perbeli ingatlanra készült gázellátás csatlakozó vezeték és felhasználói berendezés kiviteli tervdokumentációjának kivitelezésre alkalmasságának megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél a kiviteli tervet készítő felperesi érdekelt, aki az I. rendű felperes által adott meghatalmazás alapján járt el. A kérelem a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: GET) 89. § (2) bekezdésében foglaltakon alapult.

[2] Az alperes a fenti engedélyezési dokumentáció felülvizsgálatára és alkalmassági nyilatkozat kiadására vonatkozó kérelmet elutasította az FE/MMBO/02707-4/2023 a határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat). A határozat rendelkező részének 1.-2. pontjában figyelemfelhívást is rögzített. Indokolásában kifejtette, hogy a kérelem nem felel meg a GET 89. § (2) bekezdésében írtaknak, mivel a szintén tulajdonos II. rendű felperes nem bízta meg a képviselővel a felperesi érdekeltet; meghatalmazást csak az I. rendű felperes adott. Megállapította továbbá, hogy nincs szolgalmi jogra vonatkozó bejegyzés a szomszédos ingatlanon, a gázmérő és az oldalfali égéstermék kivezető elhelyezése nem felel meg a jogszabályoknak, így a GET, és az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) előírásainak, valamint a 16/2018. (IX. 11.) ITM rendelet módosításáról szóló 3/2020. (I. 13.) ITM rendeletnek. {A 3/2020. (I. 13.) ITM rendelet a csatlakozó vezetésekre, a felhasználói berendezésekre, a telephelyi vezetésekre és az olajfogyasztó technológiai rendszerekre és a gáztárolókra vonatkozó műszaki biztonsági előírásokról és a műszaki-biztonsági szempontból jelentős munkakörök betöltéséhez szükséges szakmai képzésről és gyakorlatról, valamint az ilyen munkakörben foglalkoztatottak időszakos továbbképzésével kapcsolatos szabályokról szóló 16/2018. (IX. 11.) ITM rendeletet módosította; 1. melléklete A csatlakozóvezetékek, a felhasználói berendezések és a telephelyi vezeték műszaki biztonsági szabályzata (a továbbiakban úgyis mint: MBSZ).}.

[3] Az alperes hivatkozása szerint a benyújtott műszaki dokumentáció alapján a gázellátás átalakításával érintett épület a felperesi telek oldalhatárán áll, a gázmérő, az oldalfali égéstermék kivezető az épület telekhatáron álló oldalfalára kerülne, de szereléséből adódóan átlógna a szomszédos ingatlanra. A műszaki dokumentáció hiányos, nem tartalmazza az MBSZ-ben, vagyis az 1. melléklet 2. fejezet 2.2. bekezdés df) pontjában előírt, a szolgalmi jogi rendezéshez szükséges dokumentációt. Továbbá nem vették figyelembe az OTÉK 80. § (1)-(2) bekezdésében előírtakat az oldalfali égéstermék kivezető elhelyezésénél, mert az az épület oldalhatáron álló falán a szomszédos ingatlan irányába néz, amelyen 10 m-en belül található egy épület az égéstermék kivezető kitorkollásától számítva.

[4] A felperesek keresetlevelet terjesztettek elő az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata iránt, amelyben annak megsemmisítését kérték. Sérelmezték, hogy a földgázelosztó által a kiviteli tervre adott elutasító nyilatkozatban hivatkozott jogszabályok egyes rendelkezései az ügyükben nem relevánsak, azok nem a tárgyhoz, mint műszaki biztonsági felülvizsgálathoz tartoznak, ennek ellenére az alperes ezekre a rendelkezésekre alapította a döntését. Vitatták az alperesi határozat rendelkező részében írt figyelmeztető tájékoztatást, valamint azt, hogy a II. rendű felperes meghatalmazása szükséges lett volna az alperesi eljáráshoz, ugyanis a közművek üzemeltetőivel kötött fogasztói szerződések I. rendű felperes nevére szólnak, ezért - a kérelem benyújtására is meghatalmazott - tervezőnek nem kellett vizsgálnia a tulajdonosi viszonyokat. Érdemben előadták: a tervező joggal vélelmezte a

gázmérő és az oldalfali égéstermék kivezető elhelyezésével kapcsolatban, hogy a már évek óta üzemelő házi nyomásszabályzó mellé a gázmérő kihelyezhető („örökölt helyzet”-ként kezelte). Sérelmezték, hogy az alperes azt nem vette figyelembe, miszerint a földgázelosztó javára nincs szolgalmi jogra vonatkozó bejegyzés sem a biztonsági övezetre, sem a földgázelosztó tulajdonát képező nyomásszabályozó és fogyasztói főelzáró kezelésével, karbantartásával, esetleges cseréjével kapcsolatban. Hivatkozásuk szerint az alperesnek kizárólag az lett volna a feladata, hogy műszaki biztonsági felülvizsgálatot végez és alkalmassági nyilatkozatot ad ki a kiviteli terv műszaki biztonsági szempontból történő alkalmasságáról. A műszaki biztonsági szempontok megítélésénél pedig kizárólag az MBSZ, az 1. számú mellékletként közzétett műszaki biztonsági szabályzat rendelkezései az irányadók és abban nincs utalás arra, hogy az OTÉK műszaki biztonsági szempontból releváns jogszabály lenne. Az utóbbi egyébként is csak országos településrendezési és építési követelményeket határoz meg az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 62. § (1) bekezdésének g) pontjában foglalt felhatalmazás alapján. Érvelésük szerint e körben tehát az MBSZ a releváns, az abban – mint műszaki tartalmú jogszabályban – meghivatkozott szabványok alkalmazását úgy kell tekinteni, hogy az adott jogszabály vonatkozó követelményei is teljesülnek (figyelemmel arra is, hogy a nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvény magasabb rendű jogszabály, mint az Étv., amely kormányrendelet). A felperesek továbbá előadták, hogy az alperes részéről eljáró Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Osztály a hatáskörét túllépve adta ki határozatát, mert nem jogosult építésügyi hatósági ügyekben eljárni, ugyanakkor nem vette figyelembe a 65/2011. (IV. 15.) Korm. rendelet rendelkezéseit (amely az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezési kötelezettségeinek előírásáról, valamint forgalomba hozatalának és megfeleléség értékelésének általános feltételeiről szól). Az OTÉK 80. § (1)-(2) bekezdéseinek alkalmazhatóságával, az MBSZ elsőbbségével összefüggésben hivatkoztak a Miskolci Járásbíróság 5.P.22.388/2020/60. számú, birtokvédelmi tárgyú perében hozott ítéletére. Az első tárgyalást követően adták elő azt, hogy az alperes jogszerűtlenül jelölte meg az elutasítás okaként a legitimáció hiányát, ugyanis ezen körülmény a közigazgatási ügyféli jogviszonyhoz kapcsolódik; eljárási legitimáció hiánya esetén nem is hozhatott volna döntést, hanem az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 13. § (4) bekezdése szerint vissza kellett volna utasítania a kérelmet.

[5] Az alperes védiratában a felperesek keresetének elutasítását kérte.

[6] A perbe a felperesek oldalán belépő tervező (felperesi érdekelt) is kérte az alperesi határozat megsemmisítését és részletesen nyilatkozott.

A jogerős ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperesek az Ákr. 13. § (4) bekezdésének megsértésére, ezzel összefüggésben a hiánypótlási felhívás elmulasztására, és az alaki elutasítás kérdésére csak az első tárgyalást követően hivatkoztak, ezért ez tiltott keresetkiterjesztésnek tekintendő.

[8] Érdemben kiemelte, hogy a keresetben alaptalanul sérelmezték a határozat rendelkező részében a figyelmeztető tájékoztatás tényét, mert arra elutasítási okként az alperes egyáltalán nem hivatkozott. A II. rendű felperes képviselőének hiányával kapcsolatos jogsérelem sem megalapozott, mert a társtulajdonosnak a tervező részére a kérelem benyújtására is vonatkozó meghatalmazása nem mellőzhető, az a GET alapján sem váltható ki fogyasztói szerződéssel vagy közműveknek adott meghatalmazással. Az „örökölt helyzet”-re, azaz szerzett jogra a felperesek alappal nem hivatkozhatnak, mert nem annak van jelentősége, hogy a földgázelosztó részére van-e szolgalmi jog bejegyezve, hanem annak, miszerint a felperesek, mint tulajdonosok teljesítették-e a GET 89. § (2) bekezdés szerinti alkalmassági nyilatkozat kiadásának feltételeit, amely esetében az alperes levezette miért szükséges szolgalmi jog fennállása a szomszédos ingatlanon. Ez a 19/2009. (I. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: GET Vhr.) 1. mellékletéből is következik (a csatlakozóvezeték és felhasználói berendezés létesítéséhez szükséges hatósági engedélyek, valamint más hozzájárulások beszerzése az ingatlantulajdonos kötelessége). A kérelemnek nem lehet tárgya, hogy a földgázelosztó szolgalmi jogosultsága az ingatlan-nyilvántartásban rendezésre került-e, az alperes pedig a kérelmet vizsgálja (és a GET sem tartalmaz előírást arra, hogy az alperesnek a földgázelosztót szolgalmi jogi megállapodás megkötésére kellene köteleznie).

[9] Az elsőfokú bíróság az OTÉK 80. § (1)-(2) bekezdése és az MBSZ relációjában megállapította, hogy az MBSZ 1. melléklet, a szakági műszaki leírás nem tartalmaz az OTÉK-tól való eltérést engedő előírást. Az OTÉK 1. § (3) bekezdése szerint annak szabályait a sajátos építményszabályokra a rájuk vonatkozó külön jogszabályban meghatározott feltételek mellett és az azokban foglalt kiegészítésekkel és eltérésekkel kell alkalmazni, ezért az OTÉK 80. § (1)-(2) bekezdéseinek alkalmazásától nem lehet eltekinteni, amely a homlokzati égéstermék-kivezetésre és homlokzati égéstermék-kivezetési helyre vonatkozik. Utalt az OTÉK 34. § (4) bekezdésére is, valamint arra, hogy a felperesek tévesen értelmezték az Étv. jogszabályi hierarchiában elfoglalt helyét, és az Étv. által adott felhatalmazást az OTÉK szabályozási tartalmát illetően. Nem helytálló a felperesek hivatkozása arra sem, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta volna az MBSZ-t és, hogy jogszerűtlenül mellőzte a 65/2011. (IV. 15.) Korm. rendeletet, ugyanis az utóbbi az esetükben nem is releváns. Végül kitért arra, hogy az alperesi hatáskör gyakorlás terjedelme vonatkozásában sem alapos a kereset, mert az alperes jogszerűen alkalmazta a vonatkozó építésügyi szabályokat. E körben a csatolt járásbírói ítélet nem vehető figyelembe, mert az birtokháborítás tárgyában, nem közigazgatási perben vizsgálta a felperesek által hivatkozott jogszabályi rendelkezések egymáshoz való viszonyát, és az a döntés nem minősül precedensnek. A bíróság a felperesek szakértő kirendelése iránti indítványát elutasította. A bíróság a per során a Magyar Mérnöki Kamara érdeklőként történő perbelépése engedélyezése iránti kérelmét elutasította, a végzés ellen fellebbezés nem került benyújtásra.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, mely befogadásának jogszabályi alapjaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjait jelölték meg.

[11] A felülvizsgálati kérelem érdemében kifejtettekhez a következő konkrét befogadási okokat jelölték meg. Sérelmezték a tiltott keresetkiterjesztés megállapítását, mert álláspontjuk szerint az alperes eljárási jogszabálysértésére már a keresetlevélben is hivatkoztak, és a

jogerős ítélet szerinti álláspont kiüresítené az Ákr. 13. § (4) bekezdés b) pontjában foglaltakat, ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontjai alapján kérték a befogadást. A műszaki biztonsági szempontok tekintetében előadták, hogy kizárólag ezeket, csak az MBSZ-t vizsgálhatta volna az alperes, és az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott, amikor nem vette figyelembe, miszerint az MBSZ 26.13.5.1. pontja egyértelműen kimondja: az adott szabványnak megfelelő, ezekkel legalább egyentértékű műszaki megoldásokat úgy kell tekinteni, hogy azok e pont követelményeinek megfelelnek. Ebből következően a kiviteli terv megfelelt a szabványnak, így az MBSZ-nek is, tehát azt már a földgázelosztó sem utasíthatta volna el. Továbbá az OTÉK rendelkezései nem kiterjeszthetők a műszaki biztonsági szempontokra, amely mögött meghúzódó jogalkotói szándékot egyértelműsíti az OTÉK helyébe 2025. január 1. napjával lépő 280/2024. (IX. 30.) Korm. rendelet 92. § (1) bekezdése is. Megjegyezték, hogy egyébként megfelel a kiviteli terv az OTÉK 80. § (2) bekezdésének (a szomszédos épület 10 m távolságon túl helyezkedik el). Mindezek alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján kérték a befogadást.

[12] Előadták, hogy sajátos építményszíntűnek a „nyomvonal jellegű építmények” tekintendők, tehát sem a csatlakozóvezeték, sem a fogyasztói vezeték nem minősül sajátos építményszíntűnek, továbbá az OTÉK 79. §-a és 80. §-a párhuzamos és ellentmondó szabályozást tartalmaz a GET felhatalmazása alapján kiadott MBSZ-ben foglaltakhoz képest. Az ellentmondást, az OTÉK elavultabb szabályozását a csatolt járásbírói ítélet is felismerte. Mindezek mélyebb vizsgálatát elmulasztotta a törvényszék, ezért a joggyakorlat egységesítése és továbbfejlesztése miatt indokoltnak tartották a befogadást a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, és megjelölték az ad) alpontot is.

[13] Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes és a földgázelosztó hatásköri túlterjeszkedésére vonatkozó hivatkozásukat, az „örökölt helyzet”, a szolgalmi jog kérdéséről illető érvelésüket és szakértő kirendelését is elmulasztotta, amelyek álláspontjuk szerint megalapozzák a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadását. A Magyar Mérnöki Kamara perbelépésének elutasítása, a földgázelosztó gyakorlata vizsgálatának mellőzése pedig szintén a felperesek alapvető eljárási jogainak sérelmével jár, és az ügy érdemére kiható jogszabálysértést valósít meg, ezért az aa) és ab) alpontok alapján kérték a befogadást.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felperesek felülvizsgálati kérelmének befogadásra – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] A Kp. 118. § (1) szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja tehát két elkülönülő befogadási okot tartalmaz. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulata alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. JEH 1. pont]. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulata alapján, a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából akkor van helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat egységes ugyan, de annak követése a körülmények változása folytán nem támogatható.

[19] A felperesek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjához kapcsolódóan egyrészt a sajátos építményszak tekintetében a törvényszék téves jogértelmezésére hivatkoztak, valamint arra, hogy az OTÉK 79. §-a és 80. §-a párhuzamos és ellentmondó szabályozást tartalmaz az MBSZ-ben foglaltakhoz képest, melyet a csatolt járásbírói ítélet is felismert; másrészt a Magyar Mérnöki Kamara perbelépésének elutasítását és a földgázelosztó gyakorlata vizsgálatának mellőzését sérelmezték. A Kúria hangsúlyozza, hogy az előzőek felsorolásával a felperesek nem mutatták be, hogy a kúriai joggyakorlat egységessége sérült volna, vagy hogy a kúriai joggyakorlat továbbfejlesztése mennyiben indokolt. A sajátos építményszakokra vonatkozó szabályozást, az OTÉK és az MBSZ relációját részletesen elemezte az elsőfokú bíróság, kitért arra is, hogy a járásbírói ítélete miért nem vehető figyelembe, a döntését indokolta, a felperesek ugyanakkor nem utaltak olyan kúriai határozatra, vagy gyakorlatra, amelynek ez az értelmezés ellentmondana. A támadott ítéletben foglalt jogértelmezésnek a csatolt birtokvédelmi tárgyú járásbírói ítélettől való esetleges eltérése sem indokolja a felülvizsgálati kérelem befogadását, mert az ún. korlátozott precedensrendszer csak a Bírósági Határozatok Gyűjteményében 2012. január 1-ét követően közzétett kúriai határozatok vonatkozásában érvényesül. A törvényszék indokolt döntést hozott továbbá a Magyar Mérnöki Kamara perbelépésének elutasítása tekintetében, és nem vizsgálta a földgázelosztó gyakorlatát. Az ezek mögött meghúzódó indokok többek között azzal kapcsolatosak, hogy a jelen egyedi jogvita keretei nem bővíthetők sem az adott személyi kört illetően, sem tárgyat tekintve. A felperesek a befogadási kérelmükben ezzel összefüggésben sem tudtak olyan problémát felvetni, amelyből az tűnne ki, hogy a jogerős ítélet ezen része az egységes bírói gyakorlatba ütközik, vagy, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztésre szorulna.

Mindezek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem indokolt.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében, a jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége kapcsán a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Társadalmi jelentősége az olyan jogkérdésnek, illetve ügynek van, amely a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. A felvetett jogkérdés különleges súlya pedig kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – a különleges súlyára tekintettel – túlmutat. A befogadáshoz továbbá az is szükséges, hogy általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható legyen a befogadás indoka. A befogadás csak abban az esetben indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást [Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2.; Kfv.VII.45.059/2023/2.; Kfv.V.35.007/2024/2.; Kfv.V.35.188/2024/4.]. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy, illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson (Kúria Kfv.III.37.778/2020/2. számú eseti döntése). A felperesek e körben olyan okot nem jelöltek meg, amelynek folytán a jogkérdés ténylegesen túlmutatna a saját ügyükön, és nem hivatkoztak arra sem, hogy esetlegesen nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amik jogszerű megítéléséhez kúriai iránymutatás lenne szükséges. Az a felperesek konkrét jogvitájához köthető, hogy az elsőfokú bíróság tiltott keresetkiterjesztést állapított meg az Ákr. 13. § (4) bekezdése megsértésére vonatkozó hivatkozást illetően. Erre a megállapításra tényszerűen került sor, mert a keresetlevélben a felperesek az adott jogszabályhelyre alapított jogsérelmet nem adtak elő. Ehhez a befogadási okhoz is megjelölték a Magyar Mérnöki Kamara perbelépésének elutasítására és a földgázelosztó gyakorlata vizsgálatának mellőzésére vonatkozó hivatkozásukat, de nem támasztották alá, hogy amennyiben ebben a perben, mint egyedi közigazgatási jogvitában nem hozható valamennyi tervezőre irányadó döntés, akkor hogyan válna a saját ügyükön túlmutató jelentőségűvé a felvetett kérdés. A felülvizsgálati kérelem befogadása ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont alapján sem indokolt.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjában meghatározott befogadási okok – a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés – szintén külön befogadási oknak minősülnek, és a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a féltől indokolást igényelnek.

[22] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben utaltak – az álláspontjuk szerint – az ügy érdemére kiható szabályszegésre, alapvető eljárási joguk sérelmére: e vonatkozásban a tiltott keresetkiterjesztés megállapítását, az MBSZ elsődlegességét mellőző, az OTÉK 80. § (2) bekezdését alkalmazhatónak találó ítéleti minősítést, az alperes és a földgázelosztó hatásköri túlterjeszkedését, az „örökölt helyzet”-et, a szolgalmi jog kérdését és a szakértő kirendelésének elmulasztását hozták fel. Ehelyütt is hivatkoztak a sajátos építményszabványok tekintetében a törvényszék téves jogértelmezésére, az OTÉK 79. §-a és 80. §-a párhuzamos és az MBSZ-ben foglaltakhoz képest ellentmondó szabályozására, az OTÉK elavult rendelkezésére, azzal, hogy mindezt alátámasztja az OTÉK helyébe 2025. január 1. napjával lépő 280/2024. (IX. 30.) Korm. rendelet 92. § (1) bekezdése.

[23] A Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében megvizsgálta a felperesek által – az ügy érdemére kihatóként – hivatkozott valamennyi, jogszabálysértést, a rendelkezésre álló adatok és tények figyelembevételével kialakított jogi álláspontja, következtetései is kiderülnek a határozata indokolásából. Nem észlelte a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztott volna állást foglalni a felperesek által megjelölt kérdésekben. A perbeli esetben a tervezés 2023-as időpontjára tekintettel egy 2025. január 1-jén hatályba lépő rendelkezés nem bír jelentőséggel. Egyértelmű az is, hogy amennyiben a tervezett kivitelezés az oldalhatáron álló falon elhelyezendő oldalfali égéstermék kivezetőre vonatkozik, akkor a szomszédos ingatlanon álló épület miatt az építésügyi követelményeket is érvényesíteni kell, nemcsak a speciális műszaki biztonsági követelményeket, a kivitelezés megfelelőségének kérdése nem szűkíthető le a szabványnak való megfelelésre. Ebből következően hatásköri túlterjeszkedést sem állapíthatott meg a törvényszék.

[24] Mindezekre figyelemmel a Kúria nem tárt fel olyan garanciális jogsérelmet, illetve olyan eldöntendő elvi tartalmú jogkérdést, mely az állásfoglalását tenné szükségessé.

[25] A jogerős ítélet jogszerűségének, a rendelkezésre álló tények és adatok értékelésének és az indokolás megfelelő kimunkálásának vizsgálata egyebekben az érdemi felülvizsgálat, és nem a befogadás körébe tartozik. Annak megítélése, hogy az elsőfokú bíróság az adott ügy tényei alapján a határozat jogszerűsége kérdésében milyen következtetésre jut, nem jogkérdésnek, hanem ténykérdésnek minősül.

[26] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt befogadási okot is, az ügyben azonban nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt befogadási okot – a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt, a feleket terhelő indokolási kötelezettség miatt – hivatalból nem vizsgálhatta.

[27] Mindezek folytán nincs jogszabályi lehetőség az előterjesztett befogadási kérelem alapján a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására, ezért a Kúria annak befogadását a Kp. 118. § (1)-(2) bekezdései alkalmazásával megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[28] *A befogadás megtagadása, mert a felperesek nem támasztották alá a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontok szerinti szükségességét.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[30] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[31] A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 112. § (1)-(2) bekezdései és 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. január 9.

Dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
előadó bíró

Dr. Darák Péter s.k.
bíró

Dr. Demjén Péter s.k.
bíró

Dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő